

Ўзбекистон — Индонезия: ҳамкорликнинг узилмас ришталари

МИНГОРОЛ ЮРТИ

ЎЗБЕКИСТОНЛИКЛАР яқин йилларда Индонезия ҳақида жуда оз маълумотга эга эдилар. Мустақилликка эришгач, Ўзбекистон Президенти И. А. Каримовнинг Жакартага расмий ташрифидан сўнг бу мамлакат билан ҳар томонлама ва чуқур танишни имкониятлари туғида. Ушунда дипломатик муносабатларни ўрнатishга қарор қилинди, иқтисодий ва техник соҳаларда ҳамкорлик қилиш тўғрисида битимлар имзоланди. Индонезия Президенти Сухартонинг Ўзбекистонга бўлажак ташрифи мамлакатларимизни бир-бирига янада яқинлаштиради, улар ўртасидаги алоқаларни кенгайтиради ва чуқурлаштиради.

Мустақилликнинг оғир асоратлари тудайли иқтисодий ва турмуш даражаси жиҳатидан ўтмишда камбағал бўлган Индонезия бутунги кунда жаҳоннинг жўшқин ривожланган мамлакатлари сафидан мустаҳкам ўрин эгаллаган.

Эришилган ютуқлар ҳақиқатан ҳам зўр таассурот қолдиради. Аҳоли жон бошига миллий даромад кейинги 25 йил ичида ўн баравар ошди. Иқтисодиётнинг ислоҳ қилиш устидан тасвирчан давлат назорати, узоқ муддатли режалаштириш, пухта ўйланган инвестиция сиёсати Индонезияни фуқароларнинг тирикчилигини аранг қоплайдиган мамлакатдан юқори сифатли маҳсулот ишлаб чиқарадиган, ички ҳамда ташқи бозорга етказиб берадиган мамлакатга айлантирди. Булар фақат нефть, газ, ёғоч-тахта, каучук, кофе, чай, қалай, никель каби одатдаги маҳсулотлар эмас. Пулат қуйиш, тўқимачилик, ёғочни қайта ишлаш саноати машина-созлик мажмуи, автомобил-созлик жадал ривожланмоқда.

Индонезия ташқи савдода фаол сальтога эга. Чунони, 1993

иқтисодий шерик сифатида чет эл инвесторларини тобора кўп-роқ жалб этмоқда. Узи ҳам янги бозорларни фаоллик билан забт этмоқда.

Иқтисодий соҳадани кўрсаткичлар ҳам мамлакат эришган ютуқлардан гувоҳлик беради. Салкам ўттиз йил ичида болалар ўлими тўрт баравар, катталарнинг саводсизлиги уч баравар қамайди, ўртача умр кўриш йигирма йилга узайди.

Эришилган ҳамма ютуқлар қарийб йигирма йилдан бери давлатни бошқариб келётган Президент Сухарто номи билан ҳақли равишда болганмоқда. Индонезиянинг иқтисодий йўли давлат ва хусусий ишбилармонликни тadbиркорона қўлиб олиб бориш, чет эл инвестициясини рағбатлантиришдан иборатдир. У жамиятда барқарорликни, ижтимоий мувозанатни мустаҳкамлашга қаратилган шиқ-пухта ички сиёсат билан мустаҳкамланган.

Индонезия давлати Конституция мувофиқ Панчасила дег атувчи философия нуқтаи назарга асосланган. Бу — яқсаю ёлғиз Худода эътиқод, олд ва маърифий эътиқодларлик, мамлакатнинг бирлиги, халқнинг ақл-заковатига асосланган ва унинг вакиллари томонидан яқд-наётган демократия, бутун Индонезия халқи учун ижтимоий адолат демакдир.

Мамлакатда ўрнатилган сиёсий тизим Фарб андозларидан бир мунча фарқ қилади. Бироқ у халқнинг тарихий анъаналари ва маданиятини тўла ҳисобга олади, мамлакатнинг барча фуқаролар манфаатига мос тараққийоти таъминлайди, жамиятда ижтимоий сиёсий барқарорликни ва фуқаролар тотувлигини мустаҳкамлайди.

Президент Сухартонинг дунё миқёсидаги обрў-эътибори ҳам юқоридир. У юзлан зиёд давлатни бирлаштирган Қўшилмаслик ҳаракатига раислик қилади. 1992 йил Индонезия ҳам со- биқ Иттифок республикалари орасида биринчи бўлиб унга аъзо бўлди. Осиё-Тинч океани мин- тақаси давлатлари иқтисодий ҳамкорлик ташкилоти аъзолари бўлган 18 та мамлакат бошқил- ларининг ўтган йилининг охири- да Индонезиянинг Богор шаҳри- да тулганлари ҳам бежиз эмас. Улар орасида АҚШ, Япо- ния, Хитой каби етакчи мамла- катлар ҳам бор эди. Шу ташки- лот таркибига кирувчи мамла- катлар бошқиларининг бирин- чи учрашуви Сизрэнга бўлган, на- вбатдагиси шу йил Осакада бўлади.

Сухарто 1993 йилда олтинчи марта Президент этиб сайлан- ди. Ҳозир мамлакатда узоқ му- ддатта мулкаланган иқтисодий тараққийот режасини амалга оши- риш ишлари фаол давом этмоқ- да. Хукумат мақамаси аъзола- ри орасида олимлар, машҳур бўлган бизнесменлар бор. Шу-

сайин ортиб бормоқда. — Биз сиёсий бозорингизга биринчилардан бўлиб келимиз, — деди Индонезиянинг йирик «Прима Комаксиндо» фирмаси президент-директор Хошим Жойхожикусемо Топкентга кейинги келганида. — Узоқ му- ддатли узаро манфаатли ҳамко- рликнинг қарор топиши ва уни- ни тобора кенгайтириш, янги со- ҳаларни қамраб олишига ишона- миз.

Бу компания Индонезия ху- қуматининг топшириғига би- ноан МДХ мамлакатига билан иқтисодий битимлар тузмоқда, Ўзбекистонда фаол ва муваф- фақиятли иш юритмоқда. Уни- нг республикамиз қорхоналари ва ташкилотлари билан йиллик савдо обороти юз миллион дол- ларга яқинлашиб қолди. Ҳозир Ўзбекистоннинг тўқимачилик ва озиқ-овқат саноатига сармоя са- ларфлаш лойиҳаси ишлаб чиқил- моқда. Х. Жойхожикусемо бош- қараётган компаниялар гуруҳи

савдо ва саноатни (цемент, ки- ме маҳсулотлари ва ҳ. к.) қил- шок ҳўжалиги, моливий, кон- солтинг ва бошқа хизматларни ривожлантиришдан манфаатдор, фармацевтиология, сайёҳлик ва ме- моҳна бизнеси соҳаларида ҳамкорликни кенгайтиришга тайёр. Х. Жойхожикусемо Су- хартонинг топшириғига муво- фиқ Ўзбекистонга келётган рас- мий делегация таркибидagi биз- несменлар вакиллари раҳбар- лик қилмоқда.

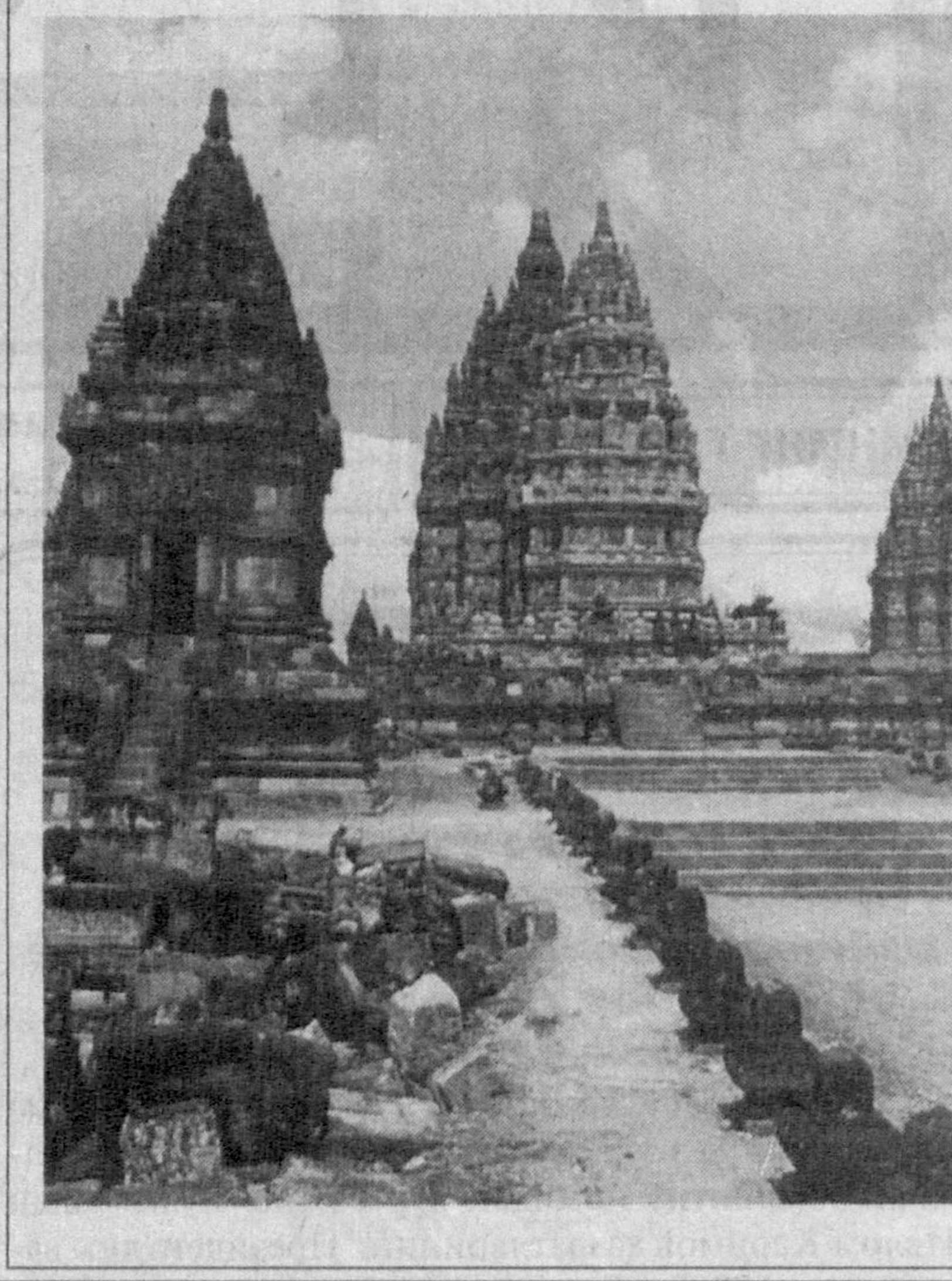
Бу Индонезия ишбилармон- лари доирасининг Ўзбекистон- га биринчи ташрифи эмас. «Прима Комаксиндо» икки ярм йил муқаддам банк аъзолари, компания ва қорхоналар раҳбарла- ридан иборат катта гуруҳнинг республикамизга ташрифини уюштирган эди. Мақсад — улар- ни биздаги иқтисодий тараққийот даражаси, ўзбек шериклар бил- лан ҳамкорлик қилиш имко- ниётлари билан таништириш эди.

Индонезиялик ишбилармон- лар Ўзбекистонга ишончли ва обрўли иқтисодий шерик, бар- қарор ва яхши бошқарилаётган давлат деган фикрда яқдидир- лар. Қўпчилик кейинги йиллар- да республика юртимани хусусий сектори қўллаб-қувватлаётгани иқтисодиётни жўшқин ривож- лантириш имконини бераётгани таъкидламоқда.

Икки мамлакат ўртасидаги ҳамкорлик қўлқо ёза бошлади. Шак-шубҳа йўқки, Президент Сухартонинг Ўзбекистонга таш- рифи бу ҳамкорликни янада мустаҳкамлайди.

О. БАХРОМОВ.

Республикамиз мустақил- ликка эришганидан сўнг қў- лина давлатлар билан алоқа- лар мустаҳкамланмоқда. Бу нарсга мамлакатимизда усту- вор бўлган янги ҳудудий сиё- сатнинг самарасидир. Ўзбеки- стон Президенти бу ҳақда гапириб, республикамиз «маф- куравий қарашлардан қатъий назар, сиёсатда очик-ойдин- лик принципини рўйбега чиқар- шиш ва барча тинчликсевар давлатлар билан кенг ташқи алоқаларни ўрнатishга ишти- ляди», деган эди.

ИНДОНЕЗИЯ — уқан архипелаг (ёнама-ён оро- лар гуруҳи) бўлиб, экватор бўйлаб беш минг кило- метрдан узуқроқ масофага чўзилган. Унинг 13 мингдан зиёд қатта-кичик оролардан иборат умумий майдони қарийб икки миллион квадрат километр. Мамлакатнинг 185 миллион аҳолиси бўлиб, у бу борада жаҳонда тўртинчи ўринда туради. Бу ерда япон, сунд, мадур каби турли миллат ва элат вакиллари истиқомат қилади. Аҳоли юзлаб тил ва шевада сўзлашади. Индо- незия — йирик мусулмон давлати бўлиб, диндор- ларнинг тўқсон фоизи исломга эътиқод қилади.

МУШТАРАК МАҚСАДЛАР

70-80 йилларда шўро ҳуку- мати томонидан «тан олинма- ган» давлатлардан бири Индо- незия эди. Бунинг боиси, 1965 йилда ушбу мамлакатда анти- коммунистик давлат тўнтарыши ош берди. Марксча-ленинча таълимот бутунлай тасвирлаб қўйилган эди. Индонезиянинг ўтмишига ҳам соладиغان бўл- са, унда мамлакатимиз тарихи билан ўхшаш жиҳатлар мавжуд- лигининг гувоҳи бўлмади. Хусус- ан, жаҳофаш индонез халқи ҳам узоқ йиллар давомида му- стақилликни азобини тортиб яшашига мажбур бўлди. Бу юр- тни дастлаб XVI асрда португа- лияликлар идора қилишган бўл- са, XVII асрга келиб эса Гол- ландиянинг «Ост Индия» ком- панияси муҳим жойларга эга- лик қилди. Бу даврда Индонез- ия халқи тараққийотнинг турли босқинларида «қураш» олиб бо- ради. Шу нарсдан усталик билан фойдаланган мустақиллаш- қилар маҳаллий аҳоли ўртаси- да ўзаро низоларни авж олди- риб, ўз ҳокимиятларини кўпроқ сақлаб туршишига эришди. Ҳатто, Голландия мустақиллаш- қилар империяси ихдорқорларидан бири; «Ягона тўғри сиёсат — бир кивалликни иккинчисига қарама-қарши қўйишдир. Бан- танининг ниҳоятда кўсизлигини қолдириш, Матараннинг жуда ҳам кучли бўлиб кетишига йўл қўймаслик керак», деган очик-ош- кор айтган эди.

шундан кейин ҳам тинч қўйма- ди. Уша йили инглизлар, 1947 йилда эса голландлар Индонез- ияга қарши уруш олиб борди. 1947 йилнинг августида БМТ- нинг «Холис хизмат комиссия- си» гуруҳи ушбу мамлакатда иш бошлади ва ниҳоят, бу жараён 1949 йил 2 ноябрда Индонезия Қўшма Штатларининг халқаро майдонда тан олинishi билан яқунланди. 1960 йилга келиб эса, Фарбий Ириан устидан ҳам Индонезия суверенитети ўрна- тилганиги эътироф этилди. На- тижасида ишлаб чиқариш сур- атлари ошиб борди. Хусусан, 1971 йили Индонезия аҳо- лиси 124 миллион кишидан кўп- роқ эди. Уша йили мамлакатда 11,4 миллион тоннадан ортиқ шол, 650 миң тонна шакар, 740 миң тонна каучук, 40 ми- ллион тонна нефть, 16,5 миң тонна қалай концентрат ва 125 миң тонна боксит ишлаб чиқар- илган бўлса, 1989 йилга кел- мик мамлакат аҳолиси 170 ми- ллиондан ошди ва 27 миллион тонна шол, 1,2 миллион тонна каучук, 70 миллион тоннадан ортиқ нефть, 24 миң тонна қалай концентрат ва 650 миң тоннадан зиёд боксит ишлаб чи- қаришга эришилди. Бу рақам- рағбатлантирилиб, ушбу жа- раён тезлаштирилди. Бунинг даврдан мерос қолган қўпгина қонунлар бекор қилинди. Айниқ- са, деҳқонларга мажбуран экти- риладиган шакарқамми, инди- га (нил бўёғи) ва тамаки экин- лари маҳаллий шароитга мос- лаштирилди. Миллийлаштирил- ган қорхоналар ва плантация- лар нисбатан қисқа вақт ичида ўз эгаларига қайтариб берил- ди. 70-80 йилларда ҳукумат иқ- тисодий тараққийотга катта аха-

чегга экспорт қила бошлади. Бунинг кунга келиб, Индонез- ия оқори сурьатлар билан ри- вожланган давлатлар катори- дан ўрин олди.

Шу боис Индонезия тахри- баси кўпгина мамлакатларни қизиқтирмоқда. 1992 йилнинг июни ойда Президент Исом Каримов бошчилигидаги Ўзбеки- стон давлат делегацияси бу мамлакатда расмий сафарда бўлди. Ташриф давомида мам- лакатларимиз ўртасидаги икки томонлама муносабатлар тўғрисида қўшма баёнот, дипло- матик муносабатлар ўрнатиш тўғрисидаги қўшма ахборот, иқ- тисодий ва техниквий ҳамкор- лик тўғрисидаги битим ва бош- қа муҳим ҳужжатлар имзолан- ди.

Айтиш лозимки, юртбошим- мизнинг минг ороллар юртига бўлган ушбу ташрифидан сўнг Индонезия мамлакати билан ҳамкорлик кучайди. Масалан 1994 йил октябрда бир гуруҳ индонезиялик мутахассислар Самарқандга келиб, у ерда чой қадоклаш бўйича қўшма қорхона ташкил қилиш юзасидан му- локаралар олиб боришди. Қўшн келажакда мажбур тадбир ҳам ўз ижобий натижасини бери- ши, шубҳасиз. Чунки Индонез- ия бу соҳада жаҳонда етакчи ўринлардан бирини эгаллайди. Бундан ташқари, Индонезиядан мамлакатимизга катта турку- млар рағбатлантирилиб, Индо- незияда аҳолининг кўпайиш даражасига нисбатан ишлаб чи- қаришнинг ҳамми тезлик билан ривожланиши қонуний ҳолга айланди. Натижасида 80-йиллар- нинг охириларига келиб Индо- незия озиқ-овқат маҳсулотлари билан ўзини ўзи тўлиқ таъминлайдиган даражага эришди. Бундан ташқари, катта миқдордаги нефть маҳсулотла- ри, каучук, қимматбаҳо ёғоч ва тўқимачилик маҳсулотларини

БИР САФАР ТААССУРОТИ

(Журналист ён дафтарида)

Камина бундан роса 32 йил муқаддам — 1963 йилнинг фев- раль ойда Жакартада ўтказил- ган Халқаро журналистлар таш- килоти ихроия қўмитасининг раёсати мажлисида, ўша йил- нинг сентябрь ойда эса Осиё ва Африка мамлакатлари жур- налистларининг Халқаро кон- ференциясида иштирок этган эдим.

Индонезия ҳақидаги таассу- ротларим «Мингорол мамлака- тид» деб номланган, «Ўзбеки- стон» нашриёти чоп этган ки- тобчада баён этилган.

Индонезияликларнинг «қўз- дан йироқ бўлган, дилга яқин бўлади» деган яхши мақоли бор. Уни икки мамлакат — Ўзбеки- стон билан Индонезия ўрта- сидаги дўстлик, тотувлик, қар- дошлик муносабатларига тўла татбиқ қилиш мумкин. Юртбо- шимизнинг 1992 йилнинг ёзи- да Индонезияга қилган расмий сафари ҳар икки мамлакат хал- қларининг маънавий ва мил- лий анъаналари жуда яқинли- гини яна бир бор тасдиқлади, ўзаро дўстликни мустаҳкамлаш- да муҳим омил бўлди, Ўзбеки- стон — Индонезия муносаба- тларини янги босқинга кўтарди. Савдо-иқтисодий алоқалар кен- г ривожланиш йўлига тушиб олди.

... Ҳали кечагидай эсимда. Шереметьево аэродромида нуқ- радай яқриб турган қўшқан- нотли «Ил-18» ҳаво кемаси биз- ни дунёнинг у бурчагидан бу бурчагига, яъни Москвадан

УМУМЖАҲОН ДАСТУРИНИНГ АЖРАЛМАС ҚИСМИ

(1995 йилнинг 10 апрели ва 15 майи — Ўзбекистон Республикасида Миллий Иммуллаш (эмлаш) кунлари)

1994 йилнинг декабрида Ўзбекистон Президенти бола- ларни ҳамон қилиш бўйича ўтказилган олий даражадаги учрашувда Декларацияга имзо чекди. Бундан қўзланган мақсадлардан бири 2000 йилга қадар полиомелит касалли- гини узил-кесил тугатишдан иборат.

Полиоелит (шол)га қар- ши кураш умумжаҳон дасту- рининг ажралмас қисми си- фатида Ўзбекистонда Мил- лий Иммуллаш кунлари ўт- казиш одат тусига кириб бормоқда. Бу тадбирнинг би- ринчи босқини 10 апрелда, иккинчиси эса 15 майда ўт- казилади. Бу кунларда мам- лакат бўйича 5 ёшгача бўл- ган ҳамма болалар эмлаш пу- нктларига келишлари шарт.

олиш мумкин. Полиомелит- га қарши вакцина (дори) бо- лаларнинг озгина томизши йўли билан берилади. У му- лоқ зарарсиз ва самарали- дир. Бу йил Миллий Им- муллаш кунларини ўтказиш учун ЮНИСЕФ (БМТнинг Болалар жамғармаси) орқа- ли Ротари Интернешнл жа- моат ташкилоти республика- га 9 миллион доза полио- мелитга қарши вакцина кел- тирди.

Миллий Иммуллаш кун- лари ўтказилишига сабаб — республикада 1990 йилда мажбур касалликка қарши вакцина етишмовчилиги бўлганлиги кузатилди. Шу- нингдек, 1992—93 йилларда ҳам бу вакцина тақчил бўл- ганлиги аниқланди. Шунин- г учун ҳам Миллий Им- муллаш кунларидега ўткази- лувчи мажбур тадбир ўтган йилларда содир бўлган ана шу бушлиқнинг тўлдирishi шубҳасиз. Миллий Имму- ллаш кунларининг муваффа- қиятли ўтказилиши келгуси- да мамлакатда болаларни бу ҳасталикка қарши режалли эмлашнинг ўзи полиомелит- нинг батамом барҳам топи- шига имкон яратди.

Биз шу йилнинг 10 апр- ель ва 15 май кунлари ўт-

казиланган Миллий Им- муллаш кунларида Соғлиқ- ни сақлаш вазирлигининг ҳокимликлари фаол қўллаб- қувватлашларини сўраймиз. Бу кунларнинг ҳар бирида республикадаги 5 яшаргача бўлган барча болалар полио- мелитга қарши эмланиши учун етарли шарт-шароит яратиб беришларини сўраб ҳокимликларга мурожаат қи- ламиз. Ана ўшанда биз ке-

лажада Ўзбекистонда по- лиомелитга чалиниш ҳоди- саси бирорта ҳам уйрама- лигига ишонамиз. Бунинг учун республикада бошла- наётган Миллий Иммуллаш кунларида тиббиёт ходимла- рини барча бирдай қўллаб- қувватлаши зарур.

ХУСУСИЙ ҚОРХОНА ИШ БОШЛАДИ

Самарқанд шаҳрида «Азиз» хусусий фирмасининг уч қаватли бизнес фойдаланишга топширилди. Кичик ва ўрта бизнесни ривожлантириш учун республика ҳукуматининг яратган шарт-шароитлари ана шундай ижобий натижага бермоқда. Маҳаллий устакор қули билан шарқона жойиба ва миллий рўхда қурилган ушбу бино бутун бир мажмуа- ни ўзига муҳассам этган. Бинонинг биринчи қаватида савдо уйи жойлашган. Тикув цехи, ходимларга ва шаҳар аҳолисинга хизмат кўрсатадиган ошхона ҳам бинодан ўрин олган.

«Азиз» фирмасининг оғилчи ташкилоти Самарқанд вилоя- ти ҳокими П. Абдурахмонов, Самарқанд шаҳар ҳокими А. Носи- ров, меҳнат фахрийлари, савдо ходимлари ва кенг жамоатчилик иштирок этди.

Салтин ЖАББОРОВ.

Ўзбек элли қисматида ўпмас ҳақиқат

Инсоф-иймон туйғуси, диёнат мейғиси Амир Темур ҳаётининг мазмунини ташкил этади. Оламнинг қарийб ярмига жаҳонгир эрса-да, у куч-қудрат зўрлик, зўравонликда эмас, аксинча, адолатда эканини теран аниқлади.

Қўпчида чироқнинг шуъласи уни кўтариб олган одамга тегмайди, уни ёритмайди, дейишади. Бу ҳоли, айниқса, зиёдан янада кўпроқ одам бахраман бўлсин, дея уни баландроқ кўтарган киши мисолида яққолроқ тасаввур қилиш мумкин.

Ростдан ҳам тўғридан қараганда оломон чироқ ёки машғулоғи юқори тутган кўлнинг эгасини кўрмайди, унга парво ҳам қилмайди. Ўзгалар билан равиш қилиш унинг ҳисси дилини равшан қилиш учун ёнади, адо бўлади. Бу фидойилик эса турлича қадридан. Эҳтимол, худди шу ўринда жамиятнинг қиёфаси намонаён бўлар. Тарихда эса бунга мисоллар кўп, улардан икитасини қиёсан келтирайлик.

Албатта, муболағга берилмасдан, маддоҳлик қилмасдан «ўмишимизнинг олтин даври» деб баҳоланаётган Темур ва Темурийлар замониға назар ташлайдиган бўлсак, илм-фан аҳлига муносабатда энг олдий қарийб Улғоч шукри, бу ҳукмдорларнинг ўзи ё олим, ё шоир бўлган. Зеро, сулоланинг асосчисни буюк Амир Темур ўз «Тузуқ»ларида «Салтанатимни ўн икки тоифага бўлиб, уларга таянган ҳолда иш юргиздим. Салтанатим қонунқоидаларини ҳам шу ўн икки тоифага бораб ташдим. Бу ўн икки тоифани салтанатим фалкининг ўн икки буржи ва давлатим қорқончилигининг ўн икки оғи, деб ҳисоблашим» дея рақам қилар эканлар, энг аввало шундай қайд этиб қўйганлар: «Биринчи тоифа — саййидлар (пайгамбар авлодлари — Х, С), улам, шайхлар, фойиларни ўзимга яқинлаштирдим. Улар менинг саройимга доимо келиб-кетиб, мажлисидами бебаб туришиди...» «Улам, шайхлар, фойилар» — илм аҳли, олимларга кўрсатилган бундай ишонч ва эътибор туфайли салтанатда илм-фан гуллаб-йашнаган, натижада, маданият юксалиб, умминсоният ҳазинасига улкан ҳисса бўлиб қўшилганини бутун тарих тасдиқлаб турибди.

Афсуски, одамзод бошдан не кунлар кечмади; бу тирхлик уммонида қандай тўфонлар кўпиб, маърифат кемаасига зарбаб етказмади? Шунингдек, суъ санъати ёки дунё сирларини кашф қилиш борасида мисолсиз кашфиётлар қилган улғур кишиларнинг қисмати ҳам турлича бўлганлиги биламиз. Бир ҳукмдорнинг доно масалатчисини сифатида мамлакат фароночилиги йўлида сиқилданган хизмат қилган бўлса, бири қопга солиб дарёга чўктирилди. Ёки бошқасининг кўзига нил тортилган бўлса, ўзгаси умрбод қамоқ азобига муболағ этилди. Хуллас, кўна тариқатида бу қавмининг ёруғ кунлари кам бўлган...

...1221 йил 10 апрелда (баъзи манбаларда 1229 йил кўрсатилган) мўғул босқинчилари Хуросоннинг пойтахти Нишопурни эгаллайдил. Жангга ҳалок бўлган лашкарбошининг ҳуни эвазига шаҳарни аёйсиз ташлаш ва ер билан яқсон қилиш ҳақида амр бўлади. Юз ёшдан ортқ умр кўриб жуда кексар қолган Фаридиддин Аттор шу пайтда Нишопурда яшарди.

Ноёб дорилар ва қimmatбаҳо атир-ўпарлар билан савдо қилувчи ҳудожу, соф дил дўқондор Иброҳимнинг ўли билан ҳам маънавий ҳалокат бўлиб, буюк ҳукмдор Кубронинг халифалиданан

судраб кетади. Кейин қари, тўкилиб қолган болни бир дирҳамга ҳам сотиб олишмайди. Шунда бошқа мўғул бир қоп сомонга алмаштиришни таклиф қилади. Шайх энди дунёдан тўйган, унга ҳаёт керак эмасди. Кутилган пайт келган эди. «Мени тезроқ сот, бундан бошқасига арзимайман», дейди. Жаҳли чиққан ваҳший мўғул қилччи билан асирини чопиб ташлайди. Фойил дунёни тарқ этишни аллақачон ихтиёр этган шоирнинг истаги ана шундай амалга ошади.

Дунёни илохий суъ билан мунаввар этган, олам сирларини инкишоф айлаб, тафаккур осмонида ойдек тўлишган

Амир Темур тарихини ёзишда анча илтифотсиз бўлган, ўз қаҳрамонини таърифлашда шайқатсиз йўл тутган Ибн Арабшох ҳам ҳақиқатнинг шайқатсиз кучи олдида ожиз қолади: унинг турли куйқалар аралаштирилган фикр дарёсидан жаҳонгирнинг биллурдек сийрати шайқатсиз қўри наврали. Баъзан Темурни шайтон билан тенглаштирган. Уч элнинг қўли шайқатсизлиги учун ёза олмаганлиги туфайли «саводсиз» деб ёлгон айлаган тарихчи гувоҳлик беради: «Темур тенги йўқ феъл-атвори, чўқур мулоҳазали киши... олимларга меҳрибон бўлиб, саййиду шарифларни ўзига яқин тутарди... ҳар қандай ҳунар ва касб бўлмасин, агар унда бирон фазилат ва шарофат бўлса, шу касб ёлғалирига гоётда меҳр қўйган эди».

Рақам қилдиришарча, Темур бунд вақтларида олимлар билан турли шайқатлар, даъватларнинг тараққийоти ва инкирози сабаблари

ҳақида мунозара қилишни яқини кўраркан. Зафарли юришлари давоминда эса бир таомилга қаттиқ амал қилинган: уламоларга, ҳаётто хат танидиган кишиларга шикаст етказмаслик, уларга шайқат қўрсатиш амр этилган. Аксинча, фахт этилган ўлкаларнинг машҳур олимларини ўз тарафида ўтқизишга интилан. Ҳуқуқдор дўшман саройида бўлиб олганин Жазирий, аллома Шамсиддин қоз, машҳур шайх Бухорийга турли совраблар ҳақида этиб, кўнглини олган. Ўз саройида кашфиётларнинг давом этириш икониини ярати берган. Кейинчилек уларга қатта миқдорда маош белгилаб, масъулияти вазиғларга таянганлар. Амир Темурнинг олимларга ҳурмати шунчалар кечкиз бўлганки, ҳаётто ўзи билан мунозарига киришган ва энгич чифқан алломаларни ҳам илтифоти билан сарофроз этган. Жумладан, аллома Шарифиддин Ҳалабий соҳибқирон билан кескин мунозарига боғлиқ бўлиб турган эди. Бунинг эвазига... олимнинг икки минтага яқин шоирини билан ўз ҳимоясига олади ва ҳаммасига қимматбаҳо ҳадиялар улашади. Шу ўринда бобоқалон қалбининг буюклиги ва ҳар бир суъни (ҳаётга иштиқ ақсини ҳам) ўз ўрнида қабул қила олишига бир мисол келтироқчиёмиз.

Саройида шоир Аҳмад Мирмонийнинг ўзига муносабат маъқеи бор, у мансавийда «Теурум-нома» достонини ёган, соҳибқирон билан яқин муносабатда бўлар, баъзан қалтис ҳазиллар қилишга ҳам журъат этади. Бир сафар Темур шоирдан «Мени сотсатар, қанча баҳор кўрдинг?» деб сўраган. Шоир: «Йигирма беш динар». Темур эътироз билдириб, «Белимдиги камарим 25 динар турди...» деса, шоир «Мен ҳам шунга назарда тутаянман...» деб жавоб берган. Ўз қалдрини яқин билган жаҳонгир бу гапга парво қилмаган.

Ёки араблар оламиди «валлиулоҳ», «қозилар қозиси» деб шўҳрат топган Валиуддин Абдураҳмон ибн Халдул Моликка кўрсатилган марҳамат

илм-фан ҳомийлигиға ёрқин мисоллар. Миср фатҳиди қўшин Қоҳираға яқинлашган, султон шаҳарни ташлаб қочади. Ҳимоясиз қолган раъиятта шайқат сўраб, ўндан зиёд аллома Темур ҳузурига йўл олади. Улар илмнинг турли жаҳаларида жуда етишган эдилар, лекин тақдирлари бу гал қандай ҳал бўлишини билмасдилар. Соҳибқирон уларни ўтиришга таклиф этганда, вужуларидиға кўрқув бироз юмшайди. «Кейин Темур уларға жилямий табассум билан муруват қилди», деб ёзади. Ибн Арабшох Меҳмонларни зимдан кузатиб, уларға ўз баҳоисини қўяётган Темур Ибн Халдуни кўрсатиб «Бу одам бу ерлик эмас» дейди. Шундан кейин таҳлика кўтарилиб, суҳбат учун йўл овилади. Олимлар қайнатилган тўшт ва бошқа тансиқ таомлар билан сиқиланди. Соҳибқирон уларға саволлар бериб, мунозара қилди. Зиёфат сўнгиди Ибн Халду билан овозида нило қилди, кўтлаб араб подшоҳларини кўрғанлигини, фикр уммонида маърифат машрикни мушоҳада қилганини, лекин бу шайқат илтифот уни қайта тирилтирганини ва ҳақиқий подшоҳ ким эканини билди олганини баён қилади. Кейинчилик ҳам ажайиб тарих муаллифи, билимдон закий ва ростгўй адиблардан ҳисобланган Ибн Халду Темурдан юксак хўрмат-эътибор кўрди, жаҳонгирнинг хос мажлисларида иштирок этидиган бўлди. У юришларда ҳароҳлик қилди, сафарлар асосинидаги мулоқотлар жароянида бобоқалон шахсини янада яқинлашди. Дунё тарихининг илтифотсиздан бошлаб шарқу рабк подшоҳлари ҳақини тўла-тўқис китобларида баён қилган аллома буюк эл элдига кулук қилишдан ўзини тия олмайди, уни «бутун инсоният орасида тенги йўқ киши» деб таърифлайди. Амир Темур панораҳи инкизики бахтли умрини яшайётган кеска олим амали ёмонлик бўлган подшоҳлар даврида кечирган кунларидан афсусланди. Бу фойил дунёда тақдир олдинкор Темур билан дўч қилганда, унинг саройида қўл сифатида хизмат қилшдан ҳам бахтиёр бўлишини илҳор этади. «Умрим қандай қилиб сенинг хизматингда ўтган хизматимда ўтди? Нема менинг кўларим сенинг сиймонг нурларини ўзига сурма қилмади?» дея хитоб қилади Ибн Халду. Ибн Арабшох бу лавҳаларни зикр этишда ўз эҳтиросларини дариғ тутмайди.

Албатта, ўзга юрт фарзандининг ўз ватанини тасарруф қилган фотиҳга нисбатан бундай эътиборини ихозош бўлтиқча, Ана шундай далиллар эса бобоқалоннинг шахсини тўла тасаввур қилишимизга ёрдам бериши билан бирга соҳибқирон юришларининг моҳиятини тушунишимизга ҳам йўл очади.

Хуллас, вақт уммонида жангуд жаддалар шовқини-ю урушлар дахлати гарқ бўлиб кетди. Фақат ўша кунлар ҳоқиди сифатида музассам мадрасалар боқий турибди, уларда амалга оширилган кашфиётлар шўҳрати ХХI аср чегаралиригача етиб келди. Асрлар зулматини енгитиб, минг йиллар оша зиё таратаётган чироқнинг пилдигини эса ҳазрат Амир Темур ўз муборак кўллари билан кўтариб қўйган эдилар...

ҲАҚИМ САТТОРИЙ, журналист.

ЧИРОҚ КўТАРГАН ОДАМ

шайх Маждиддин Бағдолий қўлидан дарवेशлик ҳирқасини кийган, умр буйи сунунали меҳнат қилиб, суфия ҳикоятлари ва машойҳи ривоятларини йиққанди. Тарихчи Давлатшоҳнинг таъкидлашича, «хеч ким бунчалик маълумот, рамзу ишорат ва ҳақойиқ дақойиқ» сўзларни жамламаган эди. Жаман ижод маҳсули 250 миғ байт (яқин миллион мисра)ни ташкил этган шайх Фаридиддин (диннинг ягонаси) Аттор (қасбга ишора) деб шўҳрат қозонган ул зоти шариф қаламига мансуб бўлган «Илоҳийнома», «Асрорнома», «Мусибатнома», «Маъруза ар-руқуб», «Жанҳаруз зот», «Шарҳул қалб», «Мант иқут тайр», «Тазкиратул авлиё» сингарии шеърини

достонлар ва насрий асарларда одам зоти ҳаблотиди кечадиган гойнабона қолатлар сурапти чизилган элики, улардан хеч ким шайх Аттор каби идрок этилмаганди. Шоирнинг бетимсол маҳорати туфайли уни мутулаа қилганда «ишқ», «бахт», «шоҳидлик» каби маҳвум тўғуларни худди қалам ёки дафтарини қўриб тургандек аниқ ҳис этасиз. Алишер Навоий Фаридиддин Атторни илохий суъ соҳиб сифатида энг юксак даражада улуғлаган. Шайх Аттор ҳаёлини чоғида шеърини тўқитган бошқа бир султони — Жалолидин Румийнинг иқболига ҳам оқ фотиҳа берган, уни оидин тариқатга йўллаган эди. Жалолидин отаси билан Балхдан чиқиб, Ҳажга бораётганда, йўлда шайх Атторга дўч келди. Шунда улғур ибнор 12-13 ёшли боланинг буюк инсон бўлишини баҳорат қилиб, унга ўзининг «Асрорнома» достонини ҳақида этган экан. Ёки ёки Алишер (Навоий) нинг мусаффо қалбига олам сирларини олиб кирган ва шундаёқ, эҳтимол, унинг юксак қамолини белгилаб қўйган мўъжизавий куч — «Мантук тайр» достонини ҳам шайх Фаридиддин Аттор қаламига мансублиги билан диққатга сазовор.

Асарлари билан буюк нахрлар кўзини очган, шеърларида Ҳаққа етиш сирларини кашф этиш билан қомил инсон тимсолини яратишга интилан улғур шоир ўзи тараннум этган мангун висолга етиш фурсатини кутиб яшаётган кунларда Нишопур ёғи фаҳиға тиз чўкди. Мўғиллар шаҳарни шайқатсизларча талаш, одамларни асир олишга киришиб кетдилар. Ривоят қилишларича, бир мўғул аскарни Атторни банди қилиб судраб борарди. Шоирни танийдиган бир киши унга рақам келиб (Фаридиддин Аттор 114 йил яшаган, деган маълумотлар бор, демак шу ёшдаги мўйсифаднинг аҳвали ростдан ҳам нотавон бўлган)нинг дилноғра сотиб олмоқчи бўлади. Мўғил рози бўлиб турганда, Аттор «Бу кам, мени эрон сотма, мени яна ҳам қимматроқ сотасан» — дейди. Аскар яна

шайқини қимлиги мол-дунё ҳирси билан кўр бўлган саҳорини учун аҳамиятсиз эди. Одамзотнинг улғур фарзандларидан бирининг ҳаёти шундай яқун топган. Шайқининг жасдини Нишопурга олиб келиб, дафн этишлар, қабор устига чорғоққина мақбара тикланди. XV асрга келиб Алишер Навоий шайх Фаридиддин Аттор сағанасини қайтадан тиклаб, маҳобатли мақбара қурдилади. Бу жой одамларнинг зиёратгоҳига айланди.

Йиллар турлича из қолдириб кечавери. Худди олам меҳвари — қўеи атрофида булутлар бор-йўқлигиға қараб, обҳавони аниқлағандилардек, илм аҳлига муносабат илтимойи ҳаёт табиятининг белгилашда етакчи мезон бўлиб қолаверди. Шунингдек, мутафаккирлар уламон кўрлаган ҳукмдорнинг юртида ҳамма нарса зулмат ичида ҳолини ва бундай тузумининг умри қисқалиғини кашф этидилар. Худди шунингдек, ибво туфайли машҳур шайх Маждиддин Бағдолийнинг бошини кесиб, жасадини Амударёга ташлаётган Муҳаммад Хоразмшох салтанати тезла фотарат топиши баҳорат қилинган эди. Ростдан ҳам ўзига ортиқча бино қўйган бу туркий шаҳаншоҳ мўғилларга қарши кўчларни бирлаштириш олмаси ва оқибатда бутун авлоди билан маҳр этилди.

Орадан 150-200 йиллик фурсат ўтди. Фалак чархи айланди, тарих саҳнасига Амир Темур чикди.

Соҳибқироннинг давлатини бошқариш борасидаги кўп қирқил фойлиятига илм-фан ва ижод аҳлига муносабати тўғрисида қалқаш маълумотлар эшитиб келдик. Эҳтимол, баъзи тарихчилар биз юқоридида гувоҳчи бўлган шайх Атторнинг фойли қисматига ўқашаш даҳшатли воқеаларни атайлаб Темурга нисбат бергандилар ва ҳақиқатнинг юзига қора чап-ламоқчи бўлгандилар. Ҳолбуки, бобоқалоннинг қомусий китоби «Тузуқ»роқ ҳам, мозий далиллари ҳам ишончли равишда бу тўҳматларни рад этади.

туман ёки шаҳарда бўлмасин, ўша жойларда «Амир Темур ва унинг бутун жаҳон тарихидиға ўрни» мавзуисиди йиғилишлар, ёшлар ва маҳаллий аҳоли билан учрашулар бўлиб ўтди. Бу талбирларнинг ҳаммаси Наманган вилояти халқининг буюк бобомиз ҳаёти ва фойлияти билан янада яқинроқ таништиришга мўҳим омил бўлди.

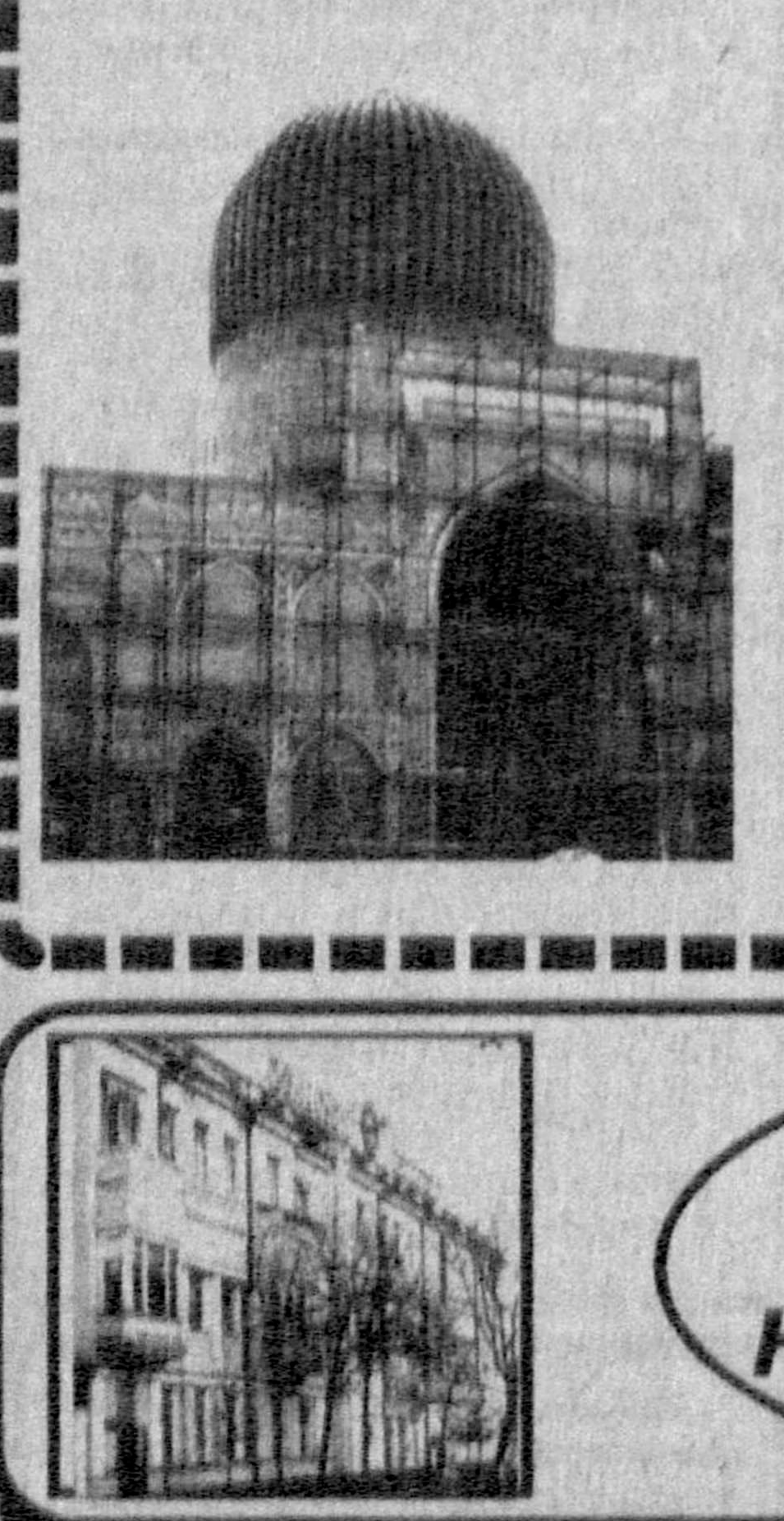
А. МАЃДАТОВ, «Халқ сўзи» муҳбири.

ТАБАРРУҚ ҚАДАМЖОЛАР БЎЙЛАБ

Газетамизда илгари хабар қилганимиздек, буюк бобоқалонимиз Амир Темур таваллудининг 660 йиллиғи муносабати билан ташкил этилган илмий экспедиция сафарини давом эттирмакда.

Таниқди олимлар, матишунос ва тилшунослар, шоир ҳамда оммавий ахборот воситалари вакилларидан иборат экспедиция аъзолари Чуст, Тўрақўрғон, Қосонсой, Янгиқўрғон туманларида бўлиб, буюк ҳукмдор

ҳаёти ва фаолияти билан боғлиқ жойларни зиёрат қилдилар. Айниқса, уларда Янгиқўрғон туманидаги Сафед-булоқ мазорини Темур давлати оид тош ёзувларининг сақланиб қолгани катта таассурот қолдирди. Шунингдек,

ХАЛҚ СЎЗИ
НАРОДНОЕ СЛОВО

МУАССИСЛАР:
Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Кенгаши ва Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси

Бош муҳаррир:
Анвар Жўрабоев.

БЎЛИМЛАР:
Парламент 33-57-34;
Хатлар 33-07-48;
Кўчалар хўжалиғи 32-07-94;
Иштиқоидийт 32-36-65;
Маънавият 32-35-60;
Ахборот 32-29-89;
Тунги муҳарририят 33-10-28.

• МАНЗИЛИМИЗ:
700000, ГСП
Тошкент шаҳри,
Матбуотчилар кўчаси, 19-уй.
Набатчи муҳаррир — М. Холматова.
Набатчи — Р. Жумасев.